

Nepodiplomani se dopisi ne tiskaju. Prijeposlani se pisma tiskaju po 5 nov. svaki redak. Oglasi od 8 redaka staju 10 n. za svaki redak više 5 n.; ili u slučaju opetovanja uz pogodbu sa upravom. Novci se šljku poštarском naplatom (nasegno postalo) na administraciju „Naša Sloga“ imo, prozimo i najbližu poštu valja točno označiti.

Komu list nedođe sa triema, noka to javi odpravničtvu u otvorenu pismu, za koje se no plaća poštarina, ako sa izvana napiše: „Reklamacija“.

NAŠA SLOGA

Izlazi svakog četvrtka na 4 arku.

Dopisi se novčadiju ako se i notiskaje.

Nobiljgovani listovi se noprimeju. Propisna a poštarinom stoji 5 for. za soljako 2 for. na godinu. Razmjerno for. 2 1/2, i 1 za pol godinu. Istan orevlino višu poštarina.

Na malo jedan broj 5 nov.

Uredništvo i administracija nalazi se u Via Toronto br. 13

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari“. Nar. Pos.

Tko žanje?

Narodni naši protivnici navikli od starih vremena istarskog Hrvata robom smatrati, noćo niti danas, da mu priznaju ono malo prava, što mu ga zakon zajamčuje. Narodni jeziki, tu najsvetiju baštinu naših djedovih, koju smo si kroz vijekove znali sačuvati, mrza naši susjedi iz dna duše, nastojeć, kako bi nam ga iz posljednjeg utrošića — iz orkva i domaćeg ognjišta izjegli. U javnoj upravi, nit zomaljakoj, nit državnoj nečaju mu mjesta, jer zomaljaki činovnik ne treba da znao niti pisati hrvatski, a državni, ako znade — dobro, nozna li, još bolje. Riodki su kao biolo vrano oni činovnici, koji bi mogli nopravedno obditi s pukom a jedinstavnog razloga, što našeg jezika neopoznaju.

Kao što u javnoj upravi, tako se nam Hrvatima i u učioni silna uvažava nepreviđu, koju talijanski kolovodje hoće da opravdaju smjehom statistikom, koju su nedavno samovoljno skovali i skalupili na škodu hrvatskog puđanstva naše pokrajine.

Ipak stari naš zlopatnik, uz svu nepravdu, koja mu sa danomice kroji i dihi, nezdavja. Osviostio se bar u toliku, što znade, da imado pravo tražiti nešto za uzdarje od onih, kojim daje svoju krv i svoje žuljove, pak jo počeo, Bogu hvale, to uzdarje odludno zahtijevati. Upiruđ svojo oči u kukavnu prošlost, dovikuju on svojim susjedom: nije višo mlivo pošto ju nekod bilo, svakomu svojo, latinska gospoda, a nami našo — po miru Bosna.

Kamo sreća za ovu izmučenu zemlju, kad bi se naši politički protivnici svojih starinskih predsuda, a novovjekih zlobah odrekli, to stali pravdu krojiti, prava priznat i štovat naradu, a kojim jim jo sudjena u istoj zemlji živjeti. Kamo sreća kad

bi sva svojo sila oko moralnog i materijalnog napredka jednog i drugog plemena u Istri uložili, to tako Hrvatima bar djelomice popravili staro nepravdo, koje se i danas često opetuju. Tada bi mi jamačno na staro patnje i nepravda kopronu zabravnosti bacili, to nobi višo nitko talijanskog susjeda mekim okom gledao, kao što ga danas punim pravom gledati mora.

Koliko bi pametnije, a po sebi i pa nas korisnije učinili istarski Talijani, da već jednom prestanu protiviti se najsvetijim našim pravdama i najnepravdnijim našim žuljima! Tim bo no samo da troše svoje najbolje sile u nepravdnoj i neopravdanoj borbi proti nama već stahod sebi i nas, otvaraju svo to vodma vratu gostu, koji so nobi smio u pokrajini toliko šapiriti. No nije samo za jedno i drugo štotna ta borba, već jo ona nepose našim političkim protivnicima uzaludna, jer do sa ipak našo pravodno želje kad li tad li i preko njihovo volje oživotvoriti. Mi želimo pouzdati našu budućnost, koja nas namože mimoidi pa napinjati so koliko njim drugo naši susjedi. Njihova politička i školska društva, koja su naporuna proti nam, mogu se razviti i časnimice provesti, nu u fimo so u žilavost našega roda, koji jo toga već toliko podnio i protipio, da izdikovana pluda domioi nećo.

Istarski Hrvat njova već danas na svo golo: „Čotiri vialka, to jo dasti, što bijaemo robovi“, te on duljo nit robovat možo niti haćo.

Sviest njegova pa i nehila posvo i svuda produbijana, nedozvoljavu mu da mirujo dok nedođe do svojih pravica, dok si neobezbiedi svoj jezik i nurodnost. A da do toga prijoi ili kasnije doći, nedvoje valjda niti naši susjedi talijanske narodnosti.

Često smo čitali u protivničkih

novinim vapaju za mirom ili primirjem al to bijožo vnzda neiskrena igra il časovita bojazan, dok jo naimo svdjo il ondjo protivniku pogibalj prištila. Čim bi nostalo pogibaljo, izčeznuo bi i vapaj pak so i nadaljo a nama pristupilo kao sa robljom. Tako do to i u buduću biti svo dole, dok nevidio naši susjedi, da do pobijajuđ našo pravodno tožajo i sami oslabiti, to da do danas sutru jednita i drugim nobi troći zapovjedati. To uvidjujo već sadu trioznaški Talijani, ali ovi nomogu ili namjlu, da so otvoreno izjavo o pogibalji, koja prioi talijanstvu i hrvatstvu Istro od strane namštva.

Kad bi se dala a našimi političkim protivnicima iskreno govoriti, mi bi njim svjatovali, da so okuno uzaludno barbo proti nama jer moraju i sami priznati, da smo mi tuj, da so a nama računati mora, da so višu su lica zemlja izbrivati nođama. Barba, koju vodimo međjusobom bila bi spasonosnija po jedno i drugo plemo, da so okuno proti domotom, koji so nepozvani namoćavaju za gospodaro i Hrvatu i Talijaju.

Blomonat taj hvata danomice svo to dublje korjono u pokrajini našoj, a dovjak bi moćao biti vrlo kratkovidan kad nobi mogno ili haćo pojmiti, kako odlatu prioi pogibalj pravim stanovnicima Istro.

Uz svo to rad bi, da našo političko protivniko glava no boli, kad jim njomština, koja u pokrajini faktično gospoduju, nikakvo brigo nezdavja. Njihova politička društva i sve njihova najboljo silo proti domaćim Hrvatima jošu naporuna kako, da jim zapriedo moralni i materijalni izvital. Ali ti njihovi napori nobi ju, valju, do nijednog praktičnog rezultata dovesti, jer narodnu sviest jo nijedna sila već ne uguši. Naš narod, zadnjih vremena na političkom polju orijskim korakom koraka usprkos svih potaško-

đah, koja mu jo nadvladati i rudi toga je upravo ludo zupodjevati i nadaljo proti njemu uzaludnu borbu.

Naši susjedi morali bi i sami uvidjeti, da njim jo prije ili kasnije sporazumiti so sa istarskimi Hrvatima, koji su vnzda prijavni da pruže pomirnicu ruku uz poštenu i dostojno uvjeto za jednu i drugu stranuku.

Ovo misli nisu potakle od straha ma bilo prad kojim protivnicom jer so borbe neplašimo, no nami jo iskrono do toga stalo, da zavlada a našoj pokrajini mir, rod i zakon, da tako uzmogommo posvetiti jedni i drugi svo svojo silo blagostanju skupio nam domovino. Budo li nam so pako i nadaljo za naša najsvetija prava boriti, udi do nas naši susjedi uvjek na borbu spremno. Boriti ćemo so mi kao što so bori onaj, komu jo život na kocki, ni pri tom do krvaviti i naši politički protivnici, a našom zajedničkom borbom okoristić do so troći, koji uživa i žanje dok so mi koljemo i uništujemo.

DOPISI.

Iz pazinsko okolice, 21 augusta 1887.

Novjerejtno do so čitali Vašim čitateljima, da možo biti u štato hrvatskom mjestu škola talijanska. U Lendaru primjorice naima nit jednog djetota tako zvano talijanske narodnosti, a ipak jo škola za samo Hrvato talijanska. Da so toj golomoj nepravdi rog izlje, poslalo so jo opetovano molboner na školsko oblast, ali so nije skoro nita postiglo. Damao mislimo, da Lendarom nećo trebati već moljakači, jer solina u tom gradulu, ako no par opoljuhanih kerjolakih priprihodni. Sumo bi dakle školsko oblast moralo nurodnaj posvo osnovanoj žulji zadovoljiti. Drugačjo zbilja neznamo kakav silj ima ta škola, ako no toj, da odnurođuju hrvatsko djeot. Nu hvata Bogu šulforina još nepoznamo, a slavna „Pro Patria“ kao da jo zaboravila na dišno Lendaro.

Ali so žalbožo takvom školom stvaru velikih noprilikač djeoi, a još većih učito-

PODLISTAK.

Petar Dorčić

Nedavno umriš župnik, g. Petar Dorčić, rodio so u Baški dno 15. septembra 1829. od roditelja tozačko ruke. U ranoj mladosti pokazivao jo sklonost do nauke, pak ga zato u početnom štitanju i pisanju podučavao pokojni mu njak pop Perica Barbalid, buduć da još u ono doba no bijašo u Baški javno puško škole. Upoznava so tako sa početnimi nauci, dadešo ga roditelji u pušku školu u Krk, gdje jo IV. razred odličnim uspjehom svršio. Po tadašnjem običaju poslao ga roditelji na gimnazij u Senj. Odmah prvo godine opaziše profesori, da jo u Petra noobidnog talenta, pak ga svi bez razlike zavoliše. Da budo olahkoćeno roditeljem školiti svog milog sinka utekoše so biskupu Bartolu Bozaniću, a ovaj mu izposlova državnu stipendiju, koju jo pokojnik uživao svo do 8. gimn. razrada. Kroz svih osam razredah bio jo pokojnik prvi u nauci, to ga nezaboravni biskup M. Ožgović bijašo tako zavolio, da ga jo nukao, kad jo svršio VIII. razr., da stupi u sjemeništo senje, to da do ga, bude li htjoo, u više tootičko nauke poslati. Jednom rieči, htjoo mu biti drugim oteom.

Kako jo pokojnik bio u svomu skrom, liopo so biskupu zahvali izjaviv mu želju postati svećenikom u rodnoj biskupiji. Kad su djeoi osmog razreda izpit pravili, pristatvorno jo od strane ojnikič oblasti jedan od viših častnikah, koji, kad so jo na javnom izpitu oavjedoo do vrlnah i sposobnostih mladog Petra, buduć imućan a bez djeoo, zatraži ga, ako jo voljan, da mu bude sinom i da do ga na svojo troškovo sam posladi da nui na sveučilištu onu struku koju si sam izabrao bude. I ovom gospodinu so on liopo zahvali odtovarši mu iskreno svojo nakanu. Čuvaj taj gospodin njegovo plemenito mišljenjo rodomu: „Radi toga sinko i budi uvjeron, da ćeš biti sretan“

Početkom školske god. 1849/50 primi ga krčki biskup Bozanić u sjemeništo. Nu buduć bijašu sva mjesta u sjemeništu popunjena primi ga kao estornistu. Teološko nauko svršio jo odličnim uspjehom i šim jo bio redjon za svećenika dno 16. oktobra 1853. imonova ga biskup duhovnim pomoćnikom u gradu Cresu. Vosošo dušo i vedra lica zapati so naš mladomšnik u grad Cres, znajući dobro, da dolazi prednom kanoniku i župniku Matu Volariću, poznatom Illeku. Da jo pokojnik mio i drag bio Volarić dade so odlatu zaključiti, što ga on iz pamoti svojo nikađ izbrisati nije mogao, paće jo on često o njem liopih i zanimivih stvari pripovjedao.

Pošto bijašo tada u Cresu izpražnjeno mjesto učitelja i katoketo, to povjorio tu službu nekomu Petru. U kratko vrijeme, što jo službovao u Cresu, svi ga zavoliše; nu sudbina htjedla, da duljo vremena tamo ne ostano, jer podlogna prigodom kolero g. 1855. u Baški dno 25. julija pop. Frano Sorić, duhovni pomoćnik i učitelj a biskup u toj zgodi imonova Dorčića duh. pomoćnikom i učiteljom u Baški.

Da pokaže, koliko mu stalo do nabražbe školsko mladoži upro tuj svo svoje silo, da što boljo uređi pučku školu, pak mu zbilja i bje trud i napor naplaćen. Djeca školska bila su mu u svom napredna, pak mu zato duhovno i svjetlovno vlasti izdaše razno pohvalnoće. Da uzbudu i djeoi voći mar za školu podučavao ju jo no samo u propisanim predmetih, već so triso, da im dade teoretičnu i praktičnu poduku i u gospodarstvu. Molio jo paće toliko kratvišu oblast noka se u ovom trgovištu uređi i valjani školski već za poduku školske mladoži. Ovu su molbu tadašnje škoi oblasti odobrile, ali drugim factorom vido bila jo to čereta briga, to tako osta ta plemenita nakana jalova.

Kako jo bio valjan pedagog izvjožbao jo za kratko vrijeme školsku mladož u crkvenom i svjetlovnom pjevanju tako, da bijašo u crkvi slušati školsku mladož, gdje pjeva, upravo mlata.

Kad so jo g. 1857. mjesto baščan-

skog župo-upravitelja izpražnilo, imonova ga blagopokojni biskup Vitezić župo-upraviteljom, koju jo službu rovno vriso svo do konca septembra g. 1859. Buduć isto god. na vlastitu molbu imonovan tamošnjim župo-upraviteljom pop. Buro Tolč, imonova ga biskup župo-upraviteljom u Lopuru, na otoke Rabu. Pop Buro Tolč nije mogao dočekati g. 1861. već prominu septembra g. 1860.

Nekoliko dana iza smrti p. B. Toiča imonova ga biskup opet župe-upraviteljem baščanskim. Obično se voli, da ono župo, u kojih so župnici često mienjaju, jošu najzaprštenije i to a glediti moralnog i materijalnog. Pak zbilja tako bijašo i tuj. Ali on, kao uvjek vijčan radu, počeo jo raditi, a i duhov. vlast bila mu jo pod blage-pokojnim biskupom Vitezićom veoma na ru... No nije to tako lasno bilo a drugimi. Pokojnik bo nije trpio beznačajnike, leumjorce, proćane duše — šaronjake, to stega ovi bijašu njegovi građi noprilatolji, koji mu becahu klipovo pod noge, kadgod bi samo mogli. Osobito napešo svo svoje silo da ga černo kod viših oblastih kao plemnistu i dovjeka nimirna duha. Baščanski sv sav napor, jer što no so voli, čisto obrazu malo vodo treba a to uvidišo i višo vlasti, pak ga g. 1871. imonovašo župnikom.

(Konac sledi.)

Jta, ako želi sudbino obavljati svoju službu.
To bi bez oklijevanja mogao posviđavati
Lindarski novi učitelj gosp. Martinčić. On,
rodom Hrvat iz Borna poslan je, da po-
daje novinoj djelatci svaganjki kruh izobraz-
be. Kako da vrst gosp. učitelj sudbino ovo
zvanje? Kakav uspjeh će imati njegov nau-
kovni talijanski jezik?

To je jasno dokazano njegov proša-
stnik Vales, koji je postigao — manje
nego ništa. Školskim oblastim još jednom
najtoplije preporučamo, nek se sjeto našo
škole, te da se tako ona u kratko pretvori
u onakvu, kakva po božjem i ljudskom
pravu biti mora. Inače će ona ostati i na-
dalje najveća duška — članak XIX. drž.
toma, zakonah.

Nekoliko dana prije nego li bijaše
imenovan novi učitelj, stigao je u Lindar
novi župnik gosp. Baro Vitozić. Gospodinu
župniku malo možemo štiti preporučiti, jer
on pozna dobro tamošnje odnose, a mo-
rao bi poznati i puk, jer je onom župicu
upravljao. Nadamo se, da će novi župnik
ustupiti u stopu svoga predšastnika nezabo-
ravnog Matušića, koji je polkzno koliko
se u kratko vrlo me postidjelo dade uz neu-
moran trud i željeznu volju.

Otkad je naš načelnik vjorom kruno-
naraški sa i njegovomu drugu poznatomu
Dolji mlad rogov. On je, kako vam je po-
znato, izazvao rovinjku parnien, u kojoj je
igrao žalosnu ulogu demagogija. Čudno
nam se čini, da je mogao taj gospodine, on
uđona glavica, primiti od gospođe tako
neosnovani savjeti. Svako bi bio bo-
lje učilo, da je ovog nekrotara, glasovitog
logulona povao na rovinu u Torod, nego
li što je sam sobi onakvo pljuska dloilo
u Rovinju. Znao nam je, da je toliko mo-
rao podnijeti, ali tako čudo taj nadje.

Pašto si je on tamo volikih zaslugah
stokno po javni mir i sigurnost to je tim
zaslugah kramno odlikovao, koje će mu
podoliti pazniko političko društvo. Osa-
kacija tim dionim uspjehom u Rovinju,
naumio je opet oživiti njegovo ney-
dajnje mezdimo, to tako zavesti nekoje
zaslipljeno kolokosio. Zbilja nam sekeo an-
zebe kad vidimo, kako pri tom nekeji go-
leli igraju „Mirijski oboli“ sa tim ljudskom,
koji je već kod višo prigodah dobio „tam-
belu.“ Na za to zaslugah da do ga u bu-
dudem novom izdanju glasoviti Čanti po-
sanditi na čelo I. poglavja, a slavno imo
mu spomenuti med izvori.

Neznamo da li je sreća ili nesreća
po nas, ali mi svjetlo moramo i sa trošim
„Matetom“. Pred osam godina jurdi pa-
rostruj dovode med nas nekog nesrotnika,
koji je spao na teret lindarske podobolji.
Za nas je zagonotka dijom li smo pre-
poručamo došli do to sreće. Tako da se za
njega brine? njegovi rodnici? Jaki pluskaj
lindarska obdina. U ovo vrijeme toplili su
zastupničko stolice slavni Baxo, koji na-
pridio Lindarcem taj nemaloni teret. Plada
ona obdineka blagajna sad for. 14, a do
zadnjih dana pladala je 16 for. mjesnočim.

Njegovi roditelji izadili su se pred
18 godina odvate u Trst, gdje se rodi i
redani „Mato“. Tako je on gradjanin tr-
šćanski, koji neima ništa u Lindaru; na to
je on već odavna izgubio svako pravo.
Pitamo dakle, jo li pravedno, da mora
osnakešona lindarska blagajna uzdržavati
tršćanskog pripadnika? Ili je tršćanski ma-
gistrat tukav siromaka, da mu ubogi istar-
ski kmot u mišnom znoju hrani nesrot-
nike? Ako je ondašnje zastupstvo blago
postupalo, nadamo se, da će našo oslobod-
itli lindarske obdineka blagajni od ogromna
troška, koji će ju inače izprazniti u naj-
kraće vrijeme. Uz to moralo bi se zahtje-
vati da Lindarcem tršćanski magistrat
vrati do sad izdanu liepu svotinu. Izobilju-
jemo domaćim širimis, a još da jedni
tudje hranimo? Budimo milosrdni, gdje
to biti mora, ali da bacimo svoje željove
u žep bogatašah, to nije liepo ni pravedno.

Pogled po svijetu.

Trst, dno 24. augusta.

**Austro-Ugarska: Rodiendan Nj. Veličanstva cara i kralja Frana Jo-
sipa I.** proslavio se još svečano po svih
gradovih i selih našo monarkije. Car
je na taj dan osnovao posebne odli-
kovanje za mužove, koji si na nau-
kovnom i umjetnom polju steka za-
slugah. To odlikovanje jest zlatna ko-
lujna voju će se nositi na crvenoj vrpci
oko vrata; na jednoj je strani lik Nj.
Veličanstva na drugoj pako napis:
„Litteris et artibus.“ Odlikovano je
bilo već nekoliko učenjakah, medju

kojimi glasoviti slovenski učenjak dr.
Miklošič.

Narodba ministra za prosvjetu
dr. Gaudičaha, kojom ukida nekoja
srižadna učilišta u Českoj a više njim
uzetezuje državnu podporu, tako je uz-
drmla Čehe i uvriedila ih u njihovom
narodnom ponosu i ljubavi do pro-
svjete českokoga naraštaja, da se mo-
ramo skoro više veseliti toj naredbi
nego se na nju tužiti. Česi su se
naime po toj naredbi ujedinili, i slo-
žili to sa svako stradanje priyve-
meno usutkali i podali si ruke na po-
miranje i složno postupanje u toj stvari
e da li bi slogom skrili samovolju u
uništavanju njihovih prosvjetnih zav-
nab. Nade je, da će Česi u toj pra-
vednoj borbi pobjediti, jer će ih u tom
svakako poduprijeti i naši zastupnici
iz Dalmacije, Istre i Kranjske, koji
će naravno, pomagav bratu, od brata
se nadati pomoći.

U Boču se obdržavaju ministar-
sko sjednice u svrhu, da bi se čim
prije vojska oboružala novimi repotir-
kama iz Werndlowe tvornica.

Bugarska: Pitanje o urođenju
bugarskih odnošnjah i reženje prava
princa Koburga na bugarski prijestol,
zadnje još uvjele europskoj diplomaciji
dosta muku; reč bi da i oni, koji su
iza nastora pljeskali mladomu princu,
kada se je odlučio na put u Bugar-
sku sada i sami roznađu, kojim da
se putem upute, da iz mrežo izvuku
soba, a ako je moguće i njoga. Ru-
sija je naime uložila svoj protost i proti
uzurpaciji i naglasila, da ako se koja
volika vlast odluži potvrditi princa
Koburga, da će se ona onda smatrati
rišebnom svakih obvezah na berlinski
ugovor.

Ta je prosvjed tako djelovao, da
se do sada jošto nije nijedna vlast o
tomu izjavila, a lenko se nastudjuje,
svo će pristiti uz Rusiju; Cini su
pako ovo nastudnje obiatini, postaje
korak princa Koburga nezakonit, a
on sam uzurpator, lno što i oni koji
se do sada vladali. Tada će sjgurno
biti pozvana Turska, da u onoj tuž-
noj zemlji opet rod uzpostavi.

Rusija: U taj volikoj slavonskoj
državi svaki se čas novi kakvi zakon
navješćuju. Tako razpravja sada drž-
javni savjet o židovskom pitanju u
Pajskoj, jer su se židovi tamo u to-
liko naselili i udomili, da saavim iz-
siasuju tu bogatu zemlju i njezino
ljudstvo. Ovim bi se zakonom žido-
vom imalo zabraniti posjed na selih,
to će morati seliti u gradove, gdje
dalakto neče moći tako guliti, jer je
ljudstvo iskusnije i nije ga tako lako
moći upotriebiti u svakojake židovsko
spekulatorno svrhe. Židov, koji po-
sjeduje manje zemlje od 600 rubla,
morati će svoj posjed prodati i to naj-
dalje za 5 godinah. Nije im dozvo-
ljeno uzimati posjede u najam. Broj
njihovih slugah opredieljen je poseb-
nim zakonom. Tvornice smiju otva-
rati na selih, ali svaka mora imati
najmanje 16 radnikah. Samo onaj
židov, koji će imati dozvolu guver-
nera, moći će prebivati četvrt godine
na selu. Nije im dozvoljeno voditi
nikakove trgovine na malo itd. Tko
se ogrieši proti ovomu zakonu, kaz-
nit će se zatvorom ili izgonom u
koju drugu guberniju.

Italija: Talijanska se vlada opat
podaje na pustolovine; tako se sada
javlja, da namjerava odeslati proti Abi-
sincem novu vojsku, koja da će biti
do konca budućega mjeseca uvedjena
i da će se moći odputiti u Masavu;
tim čotam da se je pridružio i poveći
broj tal. plomiduh. Samo da nedoživa
ovu sramotu kod Masave. U Siciliji
ima nemirah mod ljudstvom radi po-
basti od kolere.

Englezka: Parlament se ipak
primio irski prisilni zakon i naloženo
je irskomu podkralju, da u svakom
kraju uništi irsku patriotičku ligu.
Salisbury je u gornjoj kući pročitao
10. o. m. proklamaciju, kojom se irska
patriotička liga oznađuje državi pogi-
beljnom. Svakako će biti težka zadaća
uništiti namah takvu savez, koja je
podupirana od oieloga jednoga naroda.
Mislimo, da će se mnogo vladah prije
promjeniti, nego li se to želje današ-
nje englezke vlade oživotvore; a kod
promjene vladah mjenjati će se i za-
kon.

Turska: Ova polumrtva država
ima opet u svojoj utrobi nemirah.
Albanci naime oko Kološina bune se
po svojoj običajju. Turska je vlada
poslala vojsku, koja se je u ustašama
sukobila to je i nadvladala zauzovši
Kološinu, svo tim nije valjda svršeno,
jer su Albanci osvjetljivi. Čekajmo
dakle novih viestih.

I S T R I

XV.

ASŠE zabuda ova latelja,
zabvrena buil deonka mo.
Po pa. 180.

Sa soba tužnu sklnut doš orinuu,
U bilo ruho doš se proobuel
I svoja doš u svojoj biti kudi
Nipošto pogaz krutom dušmaninu.

Bog tvojom dat do sokolom jađnu:
Od lita lava još do postat ljudi;
Šilniko svojo anavim do potudi
I robtva lišit svojom postojbinu. —

Sloboda pjenam doš do zabrijit,
Prosvjetlat brda smiljem i koviljem,
Nad tobom adrav do i čit znak zastrujit.
Svemođnog Boga tnda pod okriljem
Šinovi tvoji čitjat do i nasti,
Prosvjetom, znanjom i vrlinom evastit!

N. Z.

Frana i Jurina.

- Fr. Jur. maj, da se je to travinjalo va
uv. Raku na Volosken?
- Jur. Ono, za aza i drugdo, kada ni lu-
bavi ni sluge, to je, da Bog da robu,
a vrag da kuki.
- Fr. Ča ta blažni proto nodela kako trebe?
- Jur. On je po dišonje svo storil?
- Fr. A ki j' pak tu dišonj storil?
- Jur. On, ki ima va glave zajik i . . .
- Fr. Ča još?
- Jur. Ma bñš niš.
- Fr. Ča će pak bit anda?
- Jur. Snda lepo popravljuju.
- Fr. Ter noka a! ma prez dišonja.
- Fr. Od kude Jurinjo?
- Jur. Iz Sanvidentca.
- Fr. Si hodin po trgovini?
- Jur. Sam bia vidit, ako bi kraljevi i šare-
njaki prodali kosti od kobilino, ka su
ubili i oglodali kod balotacijoni, ma
njim ni niš ostalo.
- Fr. Ča su i kosti pojeli?
- Jur. Nisu no, lego da to je doma va ma-
nebre i ječmiku obukuhovat.
- Fr. Tako ja tako.

Različite viesti.

† Ferdinand Nápretek, vrlj česki ro-
doljub i piscu, umro je u Pragu dne 10.
o. m. Proputovav Austriju Švicarsku, Nje-
mačku, Francosku, Belgiju i Englezku,
vrati se g. 1848 kući, to razvi voliku djo-

latnost. Bogat po otou, podupirao svagdje
kujživnost i umjetnost, razpisivao na-
grado za pojedina djela, naročito dramati-
ska, to je i sam prvoo s francoskoga na-
kolko drama. Kod njega so nastajahu;
česki pisci i umjetnici na večernjo sielo,
to je takom sgodom bilo vazda glasbenih
i dramatskih produkcijah. I do pred smrt
ostado rodoljub, jer volik dio svoga imetka
darova u dobrotvorno i rodoljubno svrhe.

Posljednje dvie godine bio je dva
puta u Trstu te je našo uredništvo svaki
put posjetio, jer je u tudjni vazda tražio
slavonska društva i pojedince. Laska mu
bila rodna zemlja!

† **Mnogod. g. Meško,** župe-upravitelj
u Plominu, boravio je kroz nekoliko dana
u Trstu, da si nadje kod ovdšnjih lič-
nikah potrebna lioka narušonu zdravlju.
Odsjao je bio u hotelu kod crnog orla.
Dno 28. t. m. spopado ga iznadmno bolost
oko sra, to je naglom smrtju umro.

Pokojnik bijaše rodom iz Štajerske,
to je prvobitno služio u tršćansko-kopar-
skoj biskupiji, a početkom ove godine pra-
šeno je u porečko-puljsku biskupiju.

Prem rodom Slavonski, bio se je u
Istri priključio talijanskoj strani. Vječni
mu pokoj!

Razpisano službe. C. kr. financijalno
ravništvo za Primorje razpisuje mjesto
financijalnoga savjetnika VII. razreda, od-
nosno mjesto tajnika ili nadkomosara VIII.
razr.; načelnik službu komisara IX. razr.,
ili pako komosplata X. razr. — Prošnje
troba prodati u 14 danah predsjedništvu
financijalnoga ravništva u Trstu.

Iz Omlađa pišu nam 25. t. m. Kako
vam je već brzojavljeno, promijno je dne
16. t. m. naglom smrću g. Niko
Ilić župnik u Dubašnici 60. godini
života. Mrtvo tielo bilo je slodno dan pre-
nečono u njegovu rodno mjesto Omlađ.
Koliko je pokojnik bio čestovni i ljubljen,
najbolje poluzao je to njegov upredov
koli u Dubašnici, tali u Omlađu. Šav na-
rod potoko je, da mu izkazu ponudnju po-
čuet. Naš je to Niko i zaslužio. Bilo je
upravo uzoran svodnik, koji je za svoje
stado i život žrtvovao.

U jutro naime istog dana imno je u
odajlonu nelo prooculju za izproviti kiku, po-
silje pako morao je u druga sala k raz-
nim bolostifrom. Šlina vrućina, koja bi i
najdužoga svladala, obalila je i njega, koj
bijaše k tomu prilžno tožak. Vrativ se
istog dnova podvečer od jednog bolostnika,
bilo je u pet čanakah mrinav. Laska ti bila
ova zemljina, dčini pokojnišo, koju si tako
svredno ljubio i Pođavju u miru!

Iz Oprtija pišu nam 22. t. m. Na-
šemu obdineštomu zastupstvu iztekao je
mandat 6. septembra 1886. a eto nas za
koji dan u septembru 1887. pa ipak so
ništa nođuje za novo obdinešo izbora. Da
nas se nebi budi a koje sreano kazalo, da
smo se mogli do sada nakniti, javljamo
vam, da smo jur tri puta pismeno molili
političku obdnu, da se pobrine kako bi se
zakon vršio al do sada bijaše svo uzalud.
Obdinitli smo se i sa namjestništvom al nam
od tamo niti neodgovoraju. Komu da se
još utešimo? Nebo je visoko, onr daleko
a zemljina tvrda.

Mi znamo dobro, da su biru obdineško
zastupstvo po 8. 20. izbornoga reda za
Istru na tri godino; mi smo uđinili svo
moguće korake, da so tomu paragrafu za-
dovolji, no što čemo jedni kad nas noče
niko da našli.

Utičemo so dakle Tobi dišna „Sloga“
da i ovu zablježih na rovaš našim
pretnikom, da bude i našo potomstvo štalo,
kako se je kod nas pazilo na zakon go-
dino 1887. posljo Kriatova poroda.

Štiperdija. C. kr. namjestništvo u
Trstu razpisuje za školsku godinu 1887-88.
šest štiperdijah po 105 for. za djako prvih
8 razredah u tršćanskim gimnazijah. Pro-
stioet moraju pripadati tršćanskoj ili pako
kojoj istarskoj obdini. — Prošnje valja
predati do 10. septembra t. l. kod grad-
skoga urednenoga zapisnika u Trstu.

Izpit na pučkoj školi u Lovranu. U
ponedjeljak dne 29. t. ra, obdržavati će
se izpiti na pučkoj školi u Lovranu, a nas
veče držano, da upozorimo roditelje, da
prisustvuju unogobrojno izpitolno te da so
uvjere sami, koliko li je istina na glavo-
vili, koji se proti onaj školi raznošo. Grad-
janah biti će valjda i ljotos kano i obično
kod izpita, no nobi smjeli izostati niti
izvanjski roditelji, da šuju i vide, kako
šitaju, pišu i odgovaraju njihova djeca.
Ovi li morali i na to paziti, da saznađu,
čemu li ar djeca stogod iz poljudjelstva
paučila, jer tu je životno pitanje za našo
kmotove. Gosp. učitelj uživa liep vrt ba-
dnava, a bio je i sam u Poreču na gospo-
darskih predavanjih to se može od njega
zahtjevati, da djecu u tom predmetu do-
bro podkuje.

Gosp. načelniku preporučamo, da pri-
pazi na mir i red u školi, jer dolaze obično
u takovoj zgodbi nekolicina žene samo za
to, da čine nemir i neved. Budući je pak
volik broj djece, željeti bi bilo, da se izpit
drže celi dan, t. j. prije i poslije podne,
pak da se izpita po mogućnosti veći dio
djece, a ne samo dvojinu ili trojinu, koji
su za to pripravljani. Viditi ćemo, da li
će se tako obzirati na našo pravdu za-
htjeva i hoće li se potvrditi ono viesti,
koje je g. Polcioli o našoj školi na jav-
nost iznosio. O samom izpitu obavijestit
ćemo Vas drugi put.

Obćinska sjednica u Pazinu. Niže pri-
obudimo program občinske sjednice, koja
će se održavati dno 20. agusta t. g.:

1. Čitanje zapisnika sjednice od 10. ju-
nija t. g.;
2. predloženo spisan odnosnih na utok
gradnjana Pazina proti zaključku pre-
toga glasnika hrvatskoga jezika urodovinar;
3. čitanje dekreta o. kr. škol. v. č. br.
204 za oduzimanje neklih manjkavo-
sti i promjene naukovoga jezika na
pučkih školah u Građišću i Plonu, a
t. m. u savozu i molba iz Građišću;
4. izvješće odb. doputničko v. h. poklon-
stva Nj. o. kr. apost. Volkinstvu u
Pulj;
5. izvješće odb. odbora vrhu obavljnoga
škola za ustrojstvo hrvatsko pučko
škola u Pazinu;
6. izvješće odbora vrhu proglednija odb.
radninski parozno obćine Pazin kao i
izvanjskih obćinskih za l. 1886.;
7. Predlog postavljnja hrvatskoga na-
pisa nad vrhu odb. uroda i na svu
vrata u unutarnosti odb. kuće, nabavu
pošta urodovnoga u hrvatskom je-
ziku, postavljnja tabola u putokolu
i napisa na razlicajih cestah;
8. imenovanje odbora za sastavak odb.
inventara polju elekultura prov. junto
od 17. oktobra 1884. i § 87. odb.
zakona;
9. imenovanje raznih odbora, koji će
biti odb. doputnički na pomoć u ad-
ministrativnih poslovih, i to:
a) gradjovni od 3 člana, za nadzira-
nje cestah, putovah, vodah, kućah,
grobljah itd.
b) administrativno - finančni odbor
od pet članovah za nadzor i pro-
gledanje obćinskih imovinah itd.;
c) mjestno-položajni i zdravstveni od-
bor od 3 člana za nadziranje št-
etova u gradu, na sigurnost proti
ognju, nad hvanom, njeranji, va-
ganji, mesarstvom itd.;
10. izvješće glavnara, odnomo odb. dopu-
tničko o znanstvu odb. kapitalah, o
osobah, kojim su povjereni uteriva-
nje i u obćin postupanje obćine, i ob
uspjehu namoga uterivanja;
11. obćinski proračun za g. 1888.;
12. izvješće odbora glede stannarino, što
imadu pladati podobno odb. Pazin
za poruku prostorijah u obćinskoj
kući;
13. oventualni predlog nekolicij molba za
riješnje;
14. oventualni predlog odb. zastupstva.

Iz Motovunščine pišu nam 20. t. m.
Moja staba ruka nemože Vam, g. uređ-
niče, svega opisati što se dogodila u na-
šoj obćini, napose u našem Brkaču pred
obćinskim izbori. Naša talijanska gospođa
učinila su prošlih danah nekakvu molba-
nu, koju nudiću paku na podpis za
osiepljenje četirih podobnih l. j. Novaki,
Montrič, Karojbu i Rakotolu od obćine
Motovuna; Tom molbenicom išli su naši
narodni protivnici k svim onim, za koje
se zna, da će jih uloviti u svoju mrežu.
Našlo se ju nekolicina podrobnici i pri-
prati, koji su za jednu forintu podržali
rečenu molbu. No znajte, da bi nekivi
podpisali za zdjelu lebi i čnaš bovanje i
smrtu odsudu sami sebi. Medju te popi-
sade brojimo u prvom redu slavnog Niko-
lotta i Zvitka, koji će dati za novno svoje
podpis nešto god se hoće. Krasi pako
nosioć "djadovsko kulture" iz Brkača,
neznajući kako bi mogli prevariti neko
sejake u selu Rušnjak, počeli su okolo
njih motati se, da neka molbu podržaju
da su zadovoljni da se grad i osta, o ko-
joj bijaše jur govora u Vašem ciononem
listu. Al tu bijaše loše sreće to ostadoše
dugim nosom njerće nekakav put, koji
bi se imao graditi. Obćivali su, da će
se graditi svuda putovi i osta, a Brkač
imao je biti timi putovi upravo silno usre-
ćen, jer su ti klatači kuzivali, da će se
ovo to graditi bez da bi puk išta za to
trošio. Na taj način pošto njim je za ru-
kom prevariti dvojicu ili trojicu, nu i ovi
se već suda kaju, što su svojim križom
žarujaku stoparjivo potvrdili.
Vodja tih klatačah bio Vam je toli
bezaraman, da je, videći kako mu puk neće

na liepak, našo prvake i poštonjaka kratio
svakojakim ružnim anslovi, koji bi mogli
samo njegovoj čistoj osobi pristajati. U
ostalom porudujemo mu ovim, da drži je-
zik za zubni i noka nodira u našo po-
štonjako, kojim nije dostojan niti postole
očistiti. Nubodo li mu ništi ovo pomoglo,
udariti ćemo u drugo dielo.

**Iz Puljšćine pišu nam 10. t. m. kako
sledi: Diena Slogo!** Tobi je milo primati
viesti iz seljačkih krugovah, a još milije
branići prava naša siromaha i čuvati nas od
bezobraznih kuditajlah. I ja sam seljak
komo se no pristoji pero nit artija, nego
otka i biš, al da ipak kušati, da vidim
trudi li se čovjek više pisanjom ili go-
njem zomjlo.

Naš slavni "Eoo di Pola" u 71. broju
ovo godine govori baš prekrasno o naših
dovih Modulinah, to štor "contadino"
(dopisnik njegov) nozna isklosati ljepih
hrvatsopjovah, da ih hvati i u zvezde kuje.
Dakako taj bezobraznik seljakom se krati,
da so tim višo iztakno njegovu seljačku
znanost.

Sad uzalžo Modulinu toliko, da jed-
noga njih Rotschilidom zove, a malo niže
nazna modju njimi i dimantardah, koji bi
tom Rotschilidu glava odrubili; no modu-
lini Rotschilid sidko spava, dragi štor
"contadino", niti mi smotaju buho ni mulio,
dođim će tobo orvi brao pod zomijom
izgrlati.

Trabnihal i potrobnih "made svaki do-
vjak, dapađo ju prizofljono ljudskom
arou toliki za onim, čega noima, napredovati
napreptano k nekome višom cilju. I Modu-
lini imaju svojih zahtjovah, i oni želo
koraćati naprednim putem. Štor "contadi-
no" kaže, da treba lupitati u dobrom mi-
šljenju i njihovo zahtjove. Molli su oni
za pošta, al njim se nije dala. Povjore-
ni orevki, koji su pohodili u tu avetu
Modulina bili su vrlo zadovoljni goslojbi-
vođu onih siromaha. "Contadino" o
vidih noku "barla alava" u našoj go-
stojskivosti, jer novidih već ni jarum daleko
od sebe. Al da, ti se bojši, da bi se u bu-
dućoj modulinkeoj pošti napravila pisma,
nu mi znademo da bi se dobila i raspolažna
na vrijeme.

Nadašje molli su Modulinu za pu-
sobnu upravu obćine. Svako neprijetan do
pohvaliti taj njihov mar za svoju koriet i
dobrobit, jedino "contadino" nije to po-
volji. "Question di paritico" zove on tu
ljubav za rad i rad. Nu Modulinom nije
stalo da budu "illustriissimi" već da
se poboljša njihovo stanje, koje so mnogo
pogorralo za upravu nedamnih osobah. "C-
contadino" znade, valjda, da ju Bog
dno nekome pot, nekome dva, a nekome
jedan talenat. Na njšto da svaki, po
onom što dob, grad i vadi, hoće bi ti,
da mi talento našo zankopano a zemlju,
gde bi nepodni ostali. Uhmoo, da deš
nam priznat, da smo i mi Istrani tvorili
božji kao i svi drugi, to di nam ju zato
dopušćemo raditi kao i ostalih ljudem! To
se zna, da je žne nekoj tvrdoglavoj go-
spodji modulinkeoj ako se Modulinu olo-
bođe od Pulo, jer do Budalomo biti manje
pošta s gradom.

Vjeruj mi "contadino" moj (a brzo
bi to poznatija imenom pokraste), modu-
linu do bolje bez tobo nego "u tobom. Oni
bi to svi izgrdili, da skloso krivku, koja
ti obraz pokriva, jer li vriediš, jer so
smišje njihovom stomažstvu, jer diš rado
vidio njihovu propast. Pamot te ju nimu-
a u starosti neznaš šta govoriš.

Modulini! budite oprečni, nadašje so
u mirnoću, koju vam plotu ti vaši krivi do-
broditelji. Ljudski eo daje sami na upravu
dobarah i biti do avo dobro i ljepo. Da se
čovjekom bude, netroha imati ljepo šareno
gaće i visok cilindar, možo so be biti i u
opanih, gaćah suknonih i ernoj kapioj,
pametnim i poštonim ako se poštone i pa-
metno radi.

**Gospodarska podružnica za podgra-
dski sudboni katar, imati eo dno 8 septom-
bra postije podno drugu letošnju glavnu
skupšćinu slidoćim dnevrim redom:**

1. Izviošće prosjednika
2. "blagajnika
3. Ustanovljenjo pomoćno zaklade za
nesreće kod blaga.
4. Pojedini predlozi.
5. Izbor novoga odbora za 1888 do
1890.
6. Tombola, kod koje će so izigrati
različiti sjamona žita i 8 plugovah.

Kod igre mogu sudjelovati samo osobno
družtveni članovi, koji su godišnji prinos
uplatili. Tablice za igru razdijeliti će se
mođu nadošo članovo bezplatno.

**Šestutje ženske podružnice sv. Cirila i
Metoda u Bistrici.** Velo rodoljubko u tri-
skoj Bistrici nehođoše znosati za hri-
ćanskimi gospodjami te naumišo osnovati
ženska podružnicu. Nakanjeno, izvedeno.

Prošlo nedolje sastala so prva glavna
skupšćina, u kojoj bijaše podružnici tomlj
udarni. Prodjednomo izabrana bijaše
poznati vodoljubka, gđa Sofja Šnobo,
prodjednomo gđa Bachmanova, bla-
gajnicom, gđa Liđanova, a tajnišom gđa
Hodnikova.

U podružnicu upisalo so već do sada
do 100 rodoljubnih Slovonah, kojim kli-
ćemo srdačno: živite!

Iz Rloke pišo nam prijatelj. Vriomo
vazda liepo, sunco još uvjek pođe, i ni-
ma se so no obazire na nevolju, koju je
avojom pretapinom ljubavi na nas izazvalo.
No ostaje više u našoj okolici kmeta, nog
jedina jagoda nad kojom so sada trosao...
Došli su nam u pohod braća Istrani kako
su već naućeni od starine dohadjati na sa-
jam; nekoli došli parabrodom, nekoli proko
Uško pješice: nekoli željoznicom, toliko da
su nam so pokazivali vazda novi Istrani.
Bilo ih jo, koji su došli pjavajuć narodno
pjesmo, ali vodna njih jo zamišljeno gla-
dala uzdišće da li jo gdje kalav oblađih,
u koga bi svoju nadu bilo za čas postavili.
Oblak u istinu bi so pokazao, gdjeog bi i
pokrić Ušku ali avo uzaludo, dašna noima.

U nedolju a podno došli nam opet
novi Istrani sa Lloydovim parabrodom. Do-
šlo jo puljsko radničko društvo, okolo 400
osobah, da vrsto posjet ovdnošnom radni-
škomu društvu. Dođok jo bio lep a i na
boravak ovdje nemoželo so Puljani tužiti,
jer su našli radnički zvo udilni, da svoje
kollego što bolje zabavo. Puljani su došli
a glasom, a ta so jo čestala sa našom
svirajuć po gradu Tu so vijali bajnoli, tu
jo bio bankat i volikom restorantur. Mla-
di pak puška avođnost u Coellinovom,
gdje bijaše avo krmo pona, osobito pak
ono, koje i Istrako vino todo, jer avo
naše vino, promidu nam ugodno, no zado-
voljiva dolioje Istrano. Ova mi društva da-
kako za zabavu i za bolje upoznat so
mođu sobom. Jedna so zava rloško a drugo
puljsko promida, kako dajom, u obli mi
družtvih Trabani i Modoli u vodni, a odato
tla družtvam Ivanjaki što talijanski
znajući. U pondoljaku i vođor odputovaše
puljaki radnički kuš istim parabrodom. Do-
prali ih do broda ovlađajni drugovi i
ostalog puđanstva, a oni so otišli prizna-
vajuć, da su so ovdje dobro zabavjali.

Odputovali mi i braća Istrani mašeg
jezika, koji nam dolazo svako godine u po-
hodo. Ako su Puljani u Coellinovu davali
našom gradu obilježio talijansko, podavali
su mi Istrani tigu kod Plunoro i obće u
jegovini i svomu što hrvatski znajući,
kato njim kildomo srdačno: do vijljenja!
Brnjard.

Iz Splita pišu nam mjesoco agusta
Jamačno Istrako rodoljubo zanimaju v-
laci, koje u ovih strannih dñem "Naša Sloga"
domača u poglavito ono viesti, koje kulku
narodnu pohjedu navieđaju. Bez namjere
Istrancu Ipravu zaigrat eo od radosti
erev kad saznaše za narodno veselje, koje
so na proslavu sretno obavljeno obćin-
skih izbornih u Splitu dno 17. o. m. sla-
vilo. kao što zaigra našo nad svakom po-
hjedom, koju brać nam Istranli nad doma-
nim društvom slav. Poznatli Vam glumac
i likerijah Dr. Anto Bajamonti, prijatelj
vaših talijandolnih nemože stranni svoj
poruz pret. jez. prošlii danah lihko za-
boravit. Njema se još neprostanto u glavi
veto ona blaženo vromona, kad jo on po
svojoj volji obćinskim imotkom zloprav-
ljano, i kad mu so naša dična eron-kapa
do erno zemlje klanjala i obožavala ga
kao kumira. Ali ona vromona već so vru-
tić neće, a eron-kapa starom komodijantju
za uvjek okrenula svoja poštona ledja i
okupila so ocelo narodnog barjaktara i
prvaka Dr. Bulata, kojom idjo poglavito
slava, što je odavna stari glumac politi-
čki pokopan i što so danas nad slavnim
Splitom pohjedonoma narodna zastava vije.

— Dno 14. o. m. ta zastava kazala jo
na svetčanost, koju so na vođor istog dana
imalo obaviti. Kroz celi dan duraljo jo
silna jugovina i zbog toga bojat se bilo,
da svetčanost neće ni biti; kad okolo 8 ure
prosto vjetar i blakljada onda započeo, koju
jo "N a r o d n a g l a s b a" svirajuć na-
rodna davorjivo predvodila. Nakon malo
koradajih ustavi se povorka ođmah prod-
zgradjom kotarskoj poglavarstva i ondjo
jedan komad odavira; zanositi so i prod
biskupskom palačom, gdje lakodjor jedju
narodni davorjivo odavira. Odvio povorka
se uputi ne našu liopu obalu svirajući ko-
radnicu "Bulata". Na obali a poglavito
pod stanom g. načelnika, veseljio ne bijaše
ni kraja ni konca. Iz tisućah grlah orlo so:
"Zi-vo" Dr. Bulata "Zi-vo" preporo-
đioć Split —, živila Hrvatska, Dr. Bulat,
iz prezora svojeg stana, zahvaljivo so
svim na srdačnoj aklamaciji a kojom jo pu-
đanstvo grada Splita hrvatsku narodnost
onu večer pećatilo. Dakako, da u tom

niat izostalo ni odlično gospodjo i gospo-
dično, koje so iz prezorah hrvatsko čino-
niće narodnom vesolju odubovljeno uo-
stavovale. Gosp. prof. Nadli, koji so tnda
ovdje nalazio splitsko puđanstvo dokazalo
ma istu večer, da so ono dobro sjeda i
njegovih žrtvah, prisnosnih na oltar do-
miovno kroz vrijeme najljutjih naših na-
rodnih borbah; to jo isto bilo pripravno
izkazati i nustrajšvom borioć prof. g. Dr.
K. Vojnović, koji so u Splitu kroz punih
10 godinah najtežo borbe junakić borio,
ali so zbog nekolicij posalah morao u Za-
drnu zadržati. I tako so onu večer u naj-
liopšom redu našo narodno vesolje zaklju-
čilo ostavljajuć u nami najugodniji utisak,
a stvarom splitskomu glumcu i njegovim
skutonošam gorli spomon onih vromenah,
koja so — tjošili so oni mod sobom ko-
liko jim drago — višo ne vraćaju.

Pozor Lindaroli Narodni naši dušmani
napoše i ovdje svo silo, da ustroje dru-
tvo "Pro Patria" čiji je cilj što višo ši-
riti talijansku ideju i kulturu. Šonuta i
boznodajna dvojica naših protivnikah u
avom ludilu doferala je do toga, da i u
Lindaru, tom hrvatskom gojzdu do dru-
tvo osnuje. Opozorjivamo ovim našo kmeto,
da okronu ledja izdajnom hrvatskog na-
roda kad jim dođu što o tom govoriti, to
da so na pusto u njihovu mrežu uloviti
već da so ajto točkog proklostva, koje
svakog izdajno čeka.

Lindaroli gonite od sobo stvarjenja,
koju na bnela obraz pod ного i kojim
nišo ništa svata na svietu.

Ruska vojna korvota "Strolok", koja
jo bila prošlih godinah višo puta u trdn-
jakoj luci nadrana, doplavila je dno 17. t.
m. opet iz Smirno u Trst. Zaperiodnikom
joj jo Džokor; na njoj ima 14 topovah
i 108 mornakah. U dočevrak u jutro u
osam sati pozdravila jo našu zastavu na
21 hitom iz topa; na kućola joj so odmah
odazrvalio.

Izložba u kapeli sv. Križa u orkvi sv.
Jakoba izložen mi od 19. do 20. sv. mj.
javno svi predmeti, koji do so i ovo, kao
druga ljeta poslati siromaniim erkvam našo
biskupije. Ujedno mi izloženo sve drago-
cilonosti, koje so poklećati Trst i drugi
krajovi biskupije sv. Otac, prigodom nje-
govog duhovničkog jubileja. Svaki, koji si
želi ogledati tu izložbu, noka so potrući
u redom kapelicu, koja je otvorena od 9.
satih prije podno do 6 na večer.

Obitelj pape Lava XIII. Članovi obite-
lji pape Lava XIII. živu dugo, a i ži-
vaju najbolje zdravlje. Tako jo otac papin
umro u dočivostni i trećoj godini života,
stariji brat Karlo u osamdeset i šestoj, a
drugi Ivan u osamdeset i četvtoj. Treći
brat sv. oca, kardinal Poci, navrško jo
osamdeset godina, a najboljega jo zdravlja.

Novo firintado u carskoj državnoj
tiskarni u Beču čino so već pripravu za
tiskanje novih državnih banknotnah po 1
fl. — Rak izdavanja tih novih firintcaćah
ustanovljen jo za prvi dan mjeseca ju-
ljnja 1888.

Izvoz brašna (múka) preko Trsta izna-
šao jo godino 1880 ukupno 608,937 metr.
ostih, koji broj nadmašuje izvoznu mno-
žinu posljednjih godinah, budući da jo godi-
nice 1885. bilo 547,200, 1884. 515,598,
1883. 577,570, a godino 1882. 545,700
metr. ostih. Godino 1886. izvoženo bra-
šno bilo jo najviše u austro-ugarsko luke,
odkuda so je dalje razasijalo. Zanim jo
poglavito poslato u veliku Britaniju i Ir-
sku, u Brazilju, u Tursku, u napuljsko
krajovo, Egipat i Indiju.

Trgovina sa drvomi Tršćanski trgovci
na drvom tužo so obćenito, da jim jo Rička
prootah izvoz hrvatskog drva, osobito h-
ratosvih dužicać. Godine 1880, bio jo tršćan-
ski izvoz 44,758.480 dužicać, nu od go-
dine do godine se jo umanjio tako, da jo
danas jedva peti dio toga broja došlo u
našu luku. Promot jo padao ovim redom:
godino 1880. 44,758.480, godino 1881.
32,212.801, god. 1882. 17,413.126, godino
1883. 10,059.780, god. 1884. 13,862.050,
god. 1885. 1,301.700, a god. 1886. samo
3,171.446. Najviše so jo odpremito u Ita-
liju god. 1880. 3,178.885 dužicać, u Fran-
cozku 3,743.900, zatim u Englezku, Grčku,
Gibraltar, Indiju itd. Tu silnu razliku u
izvozu je prouzročila konkurencija rloška,
pošto jo Rička bliže proizvodnjajućih kra-
jina, a k tomu su željozniće tarifo povol-
jivo ustanovljeno kao i redoviti brodovni
sa zapadnu. Ostala trgovina sa drvom
so je prilijelo održala u prijašnjem ob-
segu, a glede dužica se jo promot na Ita-
lijom podvostručio. Izvoz brna (bordo-
nali) traje sa Francezkom neprostanto, a
mnogo točij ovo robe i Egipat.

